

[Bo Kristensen.]

meget positivt svar. Men man må spørge sig selv: hvad er det, der sker? For på det tidspunkt svarede ministeren mig, at han var enig i, at forholdene skulle normaliseres, og at det, der fandt sted på dette område, var af absolut midlertidig karakter. Nu er der gået 1 år, og så vidt jeg kan se af dagspressens meddelelser, er der endnu ikke sket nogen ændring af forholdene på Bådsmadsstræde kaserne. Man kunne godt foranlediges til at spørge ministeren, på hvilken måde man kan få lov til at hjælpe ministeren med at få afhændet disse arealer?

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Hvis det var sådan, at hr. Bo Kristensen ville melde sig som køber af arealerne, tror jeg, vi hurtigt kunne få formalia bragt i orden, og på den måde kunne hr. Bo Kristensen rent faktisk hjælpe.

Men jeg vil gerne over for det direkte spørgsmål bekræfte, at jeg er interesseret i, som jeg tidligere har udtalt det, at afhænde Bådsmadsstræde kaserne med tilhørende arealer. Det har jeg været, lige siden regeringen tiltrådte, men der har desværre været ganske betydelige vanskeligheder.

Som bekendt forestås salg af statens arealer af det såkaldte arealudvalg, der ud over det omtalte areal også har været beskæftiget med salg af arealerne ved Ny Tøjhusområdet på Amager Boulevard. Dette sidste område vil om meget kort tid blive annonceret til salg.

Men med Bådsmadsstræde kaserne og de omkringliggende arealer har man ikke kunnet komme videre. Der foreligger f. eks. ikke nogen byplan eller blot en godkendt dispositionsplan for området, der med de tilgrænsende volde er et område på i alt 32 tdr. land. Det har man overvejet i regeringen for nylig, og man er for det første kommet til den slutning, at der realistisk vurderet vil gå nogle år, før man kommer så vidt, at en egentlig afhændelse kan finde sted.

Da der for det andet er tale om arealer med betydelige rekreative muligheder og nogle bevaringsværdige miljøer, har kulturministeren foreslået, at man udskrev en idékonkurrence om den fremtidige anvendelse.

På denne baggrund har man truffet beslutning om, at staten fortsat skal eje area-

lerne for en periode af 3 år. Samtidig er det blevet overdraget boligministeren sammen med kulturministeren at udarbejde nærmere retningslinjer for idékonkurrencen og forestå det praktiske arbejde med dens gennemførelse.

Det ligger i sagens natur, at man til sin tid vil tage kontakt med Københavns kommune, når man mere konkret skal behandle den fremtidige anvendelse.

Bo Kristensen: Dette svar ligner desværre det svar, jeg fik for halvandet års tid siden, og derfor er der ikke noget nyt i det. Det undrer mig noget, at Københavns kommune fortsat ikke skulle være interesseret i at komme ind på dette areal, idet planerne fra Københavns kommunes side har været kendt siden 1968, hvorfor der har været rig lejlighed til i denne 5-årige periode at undersøge både dispositionsplanmulighederne og spørgsmålet om, hvordan området skal bruges. Jeg finder det derfor ganske urimeligt, at arealet også i de næste 3 år skal ejes af staten. Man foranlediges til at spørge, om det er forsvarsministeriet, der skal eje arealet, eller hvem det er, for jeg har ikke indtryk af — efter de debatter, vi har haft om dette område indtil dato — at kulturministeren er særlig interesseret i at overtage udgifterne derude, indtil denne 3-årige periode er overstået. Jeg tror nok, det er en overvejelse værd, om der ikke er andre veje at gå i denne sag, så vi kan komme videre og få disse penge til rådighed for forsvarsfremmende ting.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Det er rigtigt, som hr. Bo Kristensen siger, at der ikke er noget nyt, men jeg går ud fra, at hr. Bo Kristensen er enig med mig i, at vi ganske simpelt bliver nødt til at overholde de love, der er vedtaget af dette folketing. Og det er ikke muligt at skride til noget salg. Nu vel, i teorien kan man godt indrykke en annonce i dagspressen, og så kan man sige: her er et areal, og interesserede bedes henvende sig. Når de så henvender sig, må man sige: men hvad I kan bruge arealet til, kan vi ikke sige et klap om, det må vi bede jer om at gå til Københavns kommune om. Det bliver vi nødt til, fordi der som sagt ikke eksisterer eller til boligministeriet er indsendt en dispositionsplan for området, en